

Pólska

W szkole jest 10 klas. Prowadzony jest również oddział szkolny w Lækjarbakka (przedtem Geldingalæk) we współpracy z Agencją Ochrony Dzieci. Każda klasa ma swojego wychowawcę, który dokonuje całościowej analizy osiągnięć uczniów. Wychowawca odgrywa ważną rolę w komunikacji pomiędzy rodzicami i szkołą. Wychowawca umieszcza najważniejsze informacje o uczniach na stronie internetowej szkoły poprzez system MENTOR, gdzie rodzice mogą poprzez hasło dostępu nawiązać kontakt ze szkołą. Dążymy do tego, by kontakt z rodzicami, prośby i informacje odbywały się za pomocą poczty systemu Mentor. Każda klasa od 1. do 6. posiada swoją salę szkolną. Uczniowie starszych klas, czyli od 7. do 10. klasy posiadają swoje sale szkolne, ale lekcje z poszczególnych przedmiotów odbywają się w ustalonych salach. Uczniowie obszarów wiejskich są codziennie dowożeni szkolnymi autobusami do szkoły i z powrotem. Szkoła posiada stołówkę, która mieści się w budynku Sali gimnastycznej. Wszyscy uczniowie szkoły otrzymują posiłki cztery dni w tygodniu. Funkcjonowanie stołówki jest częścią pracy szkoły, przerwa na obiad jest stale włączona w plan lekcji poszczególnych klas (zobacz dokładniejsze informacje w rozdziale o stołówce).

Codzienna kontrola nad uczniami podczas przerw należy do specjalnych pracowników szkoły, nauczycieli i dozorczy szkoły. Dodatkowo zarządzający szkołą zabezpieczają codzienny pobyt uczniów w szkole.

We wszystkich działaniach w szkole domaga się **równouprawnienia płciowego**, bez względu na to, czy uczniowie uczestniczą w zabawie, czy w pracy i nauce. Edukacja o równouprawnieniu jest połączona z programem nauczania uczniów, min. w takich przedmiotach jak wiedza o społeczeństwie, edukacja społeczna, biologia, przygotowanie do życia w rodzinie.

W całej pracy szkoły kładziony jest nacisk na to, by uczniowie żyli w zgodzie ze sobą i innymi. Uczniowie są zachęceni do życzliwego stosunku do innych uczniów i pracowników szkoły. Dodatkowo uczy się uczniów poszanowania ustalonych reguł obowiązujących w szkole i poza nią.

W każdym roku szkolnym można się spodziewać różnych wydarzeń, w których biorą udział uczniowie i nauczyciele, tj. Þemavika – Tydzień tematyczny, szkolne radio, wydanie szkolnej gazetki, świąteczna zabawa z przedstawieniem, wycieczki, festiwal wiosny, na których wszyscy rodzice i

opiekunowie uczniów są mile widziani i zapraszani są do zapoznania się z działalnością szkoły.

Informacje o pracy szkoły będą umieszczane na stronie internetowej szkoły, pojawią się również wiadomości o projektach, wydarzeniach, imprezach szkolnych i inne.

Stefna Grunnskólans á Helli varðandi læsi

Postulaty Szkoły Podstawowej w Helli w zakresie literatury

- Czytanie ze zrozumieniem języka pisanego jest podstawowym czynnikiem w całej edukacji. Dlatego jest ważne, aby szkoła kładła duży nacisk na naukę czytania przez uczniów we wszystkich grupach wiekowych.
- Ważne jest, aby szkoła brała pod uwagę zmiany społeczne, które mają wpływ na lekturę i w zależności od nich wyznaczać cele.
- Ważne jest, aby nauczyciele szkoły pogłębiali wiedzę i umiejętności dotyczące nauczania czytania oraz potrafili rozpoznać dysleksję i inne trudności w czytaniu. W takich przypadkach nauczyciele mogą otrzymać pomoc od nauczyciela nauczania indywidualnego oraz u doradców w Skólaskrifstofa Suðurland.
- W programie nauczania uwzględnione jest czytanie książek oraz elementy literatury w codziennym planie dnia ucznia, m.in. wyznaczony jest czas na czytanie w planach lekcji.
- Dla wszystkich grup wiekowych przewidywany jest czas dodatkowy, poza planem lekcji przeznaczony na naukę czytania.
- W kalsach najmłodszych czas na naukę czytania wpleciony jest w zwykły plan lekcji.
- W klasach 6.-10. wyznaczony jest specjalny czas na czytanie podczas zwykłych lekcji isladzkiego.
- Ważne jest promowanie biblioteki, gdzie uczniowie mają dostęp do ciekawych, pięknych i naukowych książek i informacji, które one dostarczają.
- Należy tworzyć listy książek dostosowanych do wieku i możliwości. Listy te będą tworzone i umieszczane do wglądu dla rodziców i uczniów w szkolnym programie nauczania, na stronie internetowej szkoły i w bibliotece.
- Co roku, w drugim semestrze, odbędzie się specjalny program czytania we wszystkich klasach, zakończony świętem literatury.
- Regularnie będą wykonywane sprawdziany umiejętności czytania uczniów.

Eineltisáætlun

Plan przeciw znęcaniu się

Oświadczenie Szkoły Podstawowej w Helli

Znęcanie się i inna przemoc nie jest akceptowana w Szkole Podstawowej w Helli. Kładziemy nacisk na pozytywną i demokratyczną atmosferę w szkole, gdzie zasadą jest równość i wzajemny szacunek.

Definicja znęcania się Szkoły Podstawowej w Helli

Znęcanie się jest powtarzaną psychiczną i/lub fizyczną przemocą kontrolowaną przez pojedynczą osobę lub grupę osób i skierowaną do konkretnej osoby. Przemoc jest bardzo negatywnym i krzywdzącym zjawiskiem. Ktoś, kto jest prześladowany jest przepełniony strachem i nie jest w stanie się bronić.

Znęcanie się może przejawiać się w jednym lub kilku następujących sposobach:

Fizyczne: pobicie, kopanie, popchnięcia lub zranienia innego rodzaju.

Psychiczne: odseparowanie od grupy rówieśniczej, wyrażenia i gesty pokazujące dezaprobatę, wyśmiewanie.

Słowne: grożenie, przezywanie, dokuczanie, poniżające, pisemne lub słowne uwagi, szeptanie za plecami, zmyślanie i kłamanie na temat osoby zastraszanej.

Społeczne: dziecko jest odsunięte od zabawy, nie jest zaproszone na urodziny lub inne okazje kolegów z klasy. Koledzy z klasy nie przychodzą na urodziny dziecka. Dziecko jest ignorowane i wykluczone.

Rzeczowe: własność dziecka jest skradziona lub zniszczona.

Działania

Działaniami kieruje i wykonuje je specjalnie wyznaczony zespół do spraw przemocy w szkole. Głównym zadaniem zespołu jest przepływ informacji w szkole i pomiędzy szkołą a rodzinami uczniów na temat podejrzanego przypadku znęcania się. W zespole tym są:

Dyrektor szkoły

Kierownik danej grupy wiekowej w szkole

Dwóch nauczycieli

Inni pracownicy są powoływani do zespołu w razie potrzeby.

Działania zapobiegawcze:

- Promowanie dobrej współpracy szkoły i rodzin od początku uczęszczania dziecka do szkoły.
- Zapoznanie się rodziców, nauczycieli i innych pracowników szkoły z bieżącą edukacją na temat znęcania się.
- Edukowanie uczniów o znęcaniu się w szkole i innych miejscach.
- Wybrany uczeń z klasy pomaga nowemu uczniowi.
- Wychowawcy klas układają klasowe reguły wspólnie z uczniami, które odrzucają znęcanie się i przemoc. Reguły traktuje się jako umowa pomiędzy uczniami.
- Wychowawca klasy jest świadomy kontaktów między uczniami swojej klasy i promuje pozytywne zachowania poprzez regularne rozmowy klasowe o samopoczuciu, zachowaniu i przyjaźniach klasowych.
- Kładziony jest nacisk na dobrą kontrolę, dyscyplinę i porządek w klasie.
- Praca nad dobrą wzajemną postawą pomiędzy klasami w każdej grupie wiekowej.
- Władze szkoły dbają o dobrą opiekę nad uczniami podczas przerw, na korytarzach, na terenie szkoły, na wycieczkach, w szatniach i w sali gimnastycznej.
- Regularnie przeprowadzane są ankiety na temat kontaktów między uczniami.
- Coroczny dzień zapobiegania przemocy.
- Szkolny plan przeciw znęcaniu się jest corocznie omawiany i udoskonalany.

Czy nastąpiło znęcanie się?

Możliwe jest, że ktoś się znęca na dzieckiem, jeżeli dziecko:

- Nie chce iść do szkoły, zawsze, czasami, w określonym czasie.
- Boi się iść sam do szkoły lub sam wychodzić ze szkoły.
- Narzeka na złe samopoczucie z rana i w szkole, np. ból głowy i brzucha.
- Przestaje się uczyć, ma gorsze oceny.
- Przychodzi do domu z porwanymi ubraniami i książkami.
- Zaczyna się jąkać, traci wiarę w siebie.
- Nie bawi się z innymi dziećmi.
- Nie chce powiedzieć, co się dzieje.
- Przychodzi do domu z siniakami lub zranieniami, których nie potrafi wytłumaczyć.
- Jest agresywne.
- Przychodzi do domu na każdej przerwie.

- Nie chce brać udziału w życiu społecznym szkoły.
- Unika konkretnych zajęć w szkole, np. basen, w-f.

Rozwiązanie problemu.

Jeżeli rodzice zauważą, że ich dziecko doświadcza znęcania się, powinni powiadomić o tym szkołę. Jeżeli nauczyciel zauważy, że uczeń doświadcza znęcania się, powinien powiadomić o tym wychowawcę klasy danego ucznia, aby zajął się tą sprawą. Znęcanie się ma różne oblicza, dlatego należy każdy przypadek oddzielnie rozpatrzyć. Gdy zostaje zauważone możliwe znęcanie się, zostaje uruchomiony ustalony proces działania.

Badawczy proces działania:

- Wychowawca klasy prosi rodziców o czujność (jeżeli możliwość znęcania się nie wyszła od nich) i obserwację samopoczucia dziecka w ustalonym czasie..
- Wychowawca zbiera informacje od nauczycieli, pracowników szkoły, rodziców i uczniów.
- Wychowawca organizuje zebranie z nauczycielami i pracownikami mającymi kontakt z dzieckiem. Obserwują oni ucznia i sprawcę możliwego znęcania się i przez określony czas.
- Wychowawca przeprowadza odpowiednią ankietę w klasie.

Jeżeli obserwacje potwierdzają tezę o znęcaniu się, uruchomiony zostaje dalszy proces działania.

Operacyjny proces działania:

- Wychowawca przedstawia zebrane informacje przed zespołem do spraw przemocy w szkole. Jeżeli uznane zostanie to za znęcanie się, proces jest dalej realizowany.
- Zespół opracowuje z wychowawcą plan likwidacji przypadku znęcania się. Plan jest przedstawiony pracownikom szkoły.
- Zespół prosi rodziców poszkodowanego ucznia i sprawcy znęcania się na rozmowę do szkoły.
- Z rodzicami poszkodowanego ucznia i sprawcy znęcania się wyjaśniane jest:
 1. jaka pomoc może zapewnić szkoła uczniom.
 2. co rodzice sami mogą zrobić, by pomóc swoim dzieciom.
 3. jaką pomoc mogą otrzymać od szkolnego psychologa.
- Wychowawca pracuje systematycznie nad wyeliminowaniem znęcania się w klasie przy pomocy reguł kalsowych.
- Zespół do spraw przemocy w szkole przedstawia sprawę przedstawicielom ochrony praw ucznia.
- Zespół do spraw przemocy w szkole wypełnia specjalny formularz otoczony tajemnicą służbową.

- W przypadku nie rozwiązania danego problemu sprawa kierowana jest do przedstawicieli opieki społecznej.

Co mogą zrobić rodzice, by pomóc swoim dzieciom przeciwstawić się znęcaniu?

- Słuchać uważnie dziecka, które opowiada, co się dzieje w szkole i w drodze do i ze szkoły.
- Zachęcać dziecko, by było pewne siebie i zdecydowanie broniło swego zdania.
- Zachęcać dziecko, by mówiło o swoim samopoczuciu.
- Mieć kontakt z wychowawcą dziecka, dyrekcją i innymi nauczycielami.
- Cierpliwie i z zainteresowaniem rozmawiać o problemach dziecka.
- Pomóc dziecku zrozumieć, że nie jest ono winne temu, że ktoś się nad nim znęca.
- Pomagać dziecku nawiązywać przyjaźnie, wspierać je.

Jeden przyjaciel może robić różnicę.

Jeżeli dziecko jest sprawcą. Co wtedy mogą zrobić rodzice?

- Przekazać dziecku jasną wiadomość, że znęcanie się jest poważną sprawą i takie zachowanie nie jest akceptowane.
- Obserwować jak dziecko spędza swój wolny czas.
- Mieć kontakt ze szkołą i otrzymać pomoc w zmianie zachowania dziecka.

Wszystce mogą współpracować w sprawie przeciw znęcania się.

Nakładamy odpowiedzialność za to, co jest problemem na nauczycieli i pedagogów. Rozwiązaniem jest to, by rozłożyć tą odpowiedzialność na wszystkich, pokazywać tolerancję i wrażliwość wobec innych ludzi. Możemy wszyscy zgadzać się z tym, że znęcanie się jest zachowaniem, które chcemy wytepić tak, aby nikt nie musiał się spotykać z upokorzeniem, które mu towarzyszy.

Jesteśmy razem przeciw znęcaniu się